

KIYAMET PLANI

© 2020, Hayat Yayıncılık, İletişim, Yapım, Eğitim Hizmetleri ve Tic. Ltd. Şti.
Tüm yayın hakları anlaşmalı olarak Hayat Yayınları'na aittir.
Kaynak gösterilerek alıntı yapılabilir. İzinsiz çoğaltılamaz, basılamaz.

ISBN: 978-605-151 324-9

Sertifika No: 44968

<i>Hayat Yayınları</i>	: 702
<i>Güncel Politika</i>	: 28
<i>Kitabın Adı</i>	: Kıyamet Planı
<i>Yazarı</i>	: Murat Akan
<i>Yayın Koordinatörü</i>	: Erol Şahnacı
<i>Yayın Editörü</i>	: Semih Kavak
<i>Tasarım</i>	: Bora Nebioğlu
<i>Baskı Yeri ve Tarihi</i>	: Ankara, 2022
<i>Baskı ve Cilt</i>	: Korza Yayıncılık Basım San. ve Tic. A.Ş. Yenice Mah. Çubuk Yolu Üzeri No: 3 Çubuk / Ankara Tel: (0312) 342 22 08 Fax: (0312) 341 14 27 Sertifika No: 40961

Hayat Yayın Grubu

Molla Gürani Mahallesi, Oğuzhan Caddesi No: 15 Kat: 3
Fındıkzade - Fatih / İstanbul
Tel: 0212 613 11 00 Gsm: 0530 290 99 78 Faks: 0212 613 11 55
www.hayatyayinlari.com - e-posta: hayat@hayatyayinlari.com

/hayatyayinlari /hayatyayinlari

KIYAMET PLANI

MURAT AKAN

Murat Akan, 1969 yılında Gümüşhane'nin Kelkit ilçesinde doğdu. Ortaokul ve lise eğitimini aynı ilde tamamladı. 1991 yılında Ankara Gazi Üniversitesi İletişim Fakültesi Gazetecilik Bölümü'nü kazandı. Üniversiteden 1995 yılında mezun olan yazar, gazetecilik mesleğine Anadolu Ajansı'nda başladı. İstanbul'a döndükten sonra gazetecilik mesleğine farklı medya kuruluşlarında devam etti. Birçok görsel ve yazılı yayın organında 10 yıl süreyle polis-adliye muhabiri olarak çalıştı. Çeşitli dergi ve gazetelerde Ortadoğu ve su sorunuyla ilgili makale ve dizi yazıları yayımlandı.

Medya sektöründe yöneticilik de yapan yazar, 2002 yılında kendi isteği ile aktif gazetecilik görevini bıraktıktan sonra çeşitli kamu kuruluşlarında yaklaşık 15 yıl süreyle basın danışmanlığı yaptı. 2006 yılında Özel Okan Üniversitesi'nde Yüksek Lisans eğitime başlayan yazar, 2008 yılında Uluslararası İlişkiler Bölümü'nü bitirdi. Aynı üniversitenin açmış olduğu 'Siyaset Okulu' kursunu da tamamlayarak siyaset sertifikası aldı.

Orta seviyede İngilizce, Arapça ve Osmanlıca bilen yazarın; *Üst Akıl*, *Derin Şifreler*, *Kozmik Karargâh* ve *NATO'nun İslam'la Savaşı* isimli kitapları bulunuyor. Televizyonlarda küreselleşme, ezoterizm ve yakın tarih konularında olayların perde arkasını deşifre eden yorumlar da yapan Murat Akan, evli ve üç çocuk babasıdır.

İÇİNDEKİLER

Önsöz	7
-------------	---

BİRİNCİ BÖLÜM

KÜRESEL OLİGARŞİ VE PARANIN EFENDİLERİ

Küreselizmin Mimarları	17
Armageddon İttifakı	24
Küresel Oligarşi	34
Saklı Seçilmişler	39
Hacılar Cemiyeti	43
Paranın Efendileri	51
FED'e Giden Yol	58
Oligarşinin Küresel Finans Üssü	65
İsviçre'nin Sırrı	70
Küresel Çeteyi Ele Veren Rapor	73
Oligarşik Matruşka	79
BM'yi Kuran Örgüt	84
Soruşturursan Ölürsün!	90
Savunma Bakanına "Deli" Raporu	95
Garip İntihar	99
Hegemonik Düzenin Kirli Vakıfları	104

İKİNCİ BÖLÜM

KÜRESEL ÇETENİN PETROL SAVAŞLARI

Oligarşinin İlk Hedefi	115
Abdülhamid'in Direnişi	118
"Çok Gizli" Soğuk Savaş Planı	124
İngilizlerin Beğenmediği CIA Planı	128
Kilit Ülke İran	131
Darbe, Suikast ve Petrol	133
Küreselcilerin Kitabında "Millîlik" Yok	139
Kod Adı Ajax	143
"Danial Policy" Hâlâ Devrede	150
"CONPLAN 8022"	152
Savaşı Önleyen Hamle	157

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

KIYAMET PLANI: OPLAN

Düşman Üretim Stratejisi	165
Kıyamete İlk Adım: Manhattan Projesi	173
Kıyamet Projesinin Müdürü Tanıdık	178
İlk Kıyamet Denemesi	182
Centerboard II	188
İki Bomba İle Dünya Hâkimiyeti	192
Büyük Palavra: “Soğuk Savaş”	197
Yeni Cehennem Planı: SIOP	204
Dimona ve Kennedy’nin Sır Ölümü	208
Kıyamet Senaryosu	216
Büyük Tezgâh	223
Son Kıyamet Planı: OPLAN	231
Bir Kıvılcım Dünyayı Yakacak	235
Silahsız Kıyamet Projesi: HAARP	242
HAARP Silahı Kullanıldı mı?	248
Kıyamet Saati	254
100 Megatonluk Canavar	260
Rus Nükleer Denzaltısında Ne Oldu?	264

SON SÖZ	267
----------------------	------------

BELGELER	276
-----------------------	------------

KAYNAKÇA	350
-----------------------	------------

ÖNSÖZ

Tarihin perde arkasını araladığımızda, çoğu zaman yerel ve küresel resmi anlatımla gerçek vakalar silsilesinin uyuşmadığını görmekteyiz. Zira pek çok küresel ve yerel göreceli olaylar, yıllarca insanlara “mutlak gerçek” olarak yutturuldu. Bizler perdeye yansıtılan kuklaları büyük bir merakla izlerken, perdenin arkasındakileri hiç merak etmedik. Yani kuklacıya değil, hep kuklaya baktık. Ne yazık ki küresel algı yönetimiyle doğrular yanlış, yanlışlar doğru olarak kabul ettirildi. Dünyayı daha fazla sömürebilmek için, aslında ikiz kardeş olan ideolojiler ya da siyasi ittifaklar bizlere hep “tez/antitez” olarak sunuldu. Mesela Batı’da sanayi inkılabı ile ortaya çıkan vahşi kapitalizmin doğurduğu sosyal adaletsizliğe karşı “kurtuluş reçetesi” olarak sunulan komünizmin, aslında kapitalizmle kardeş olduğunu dünya insanları çok geç farkettiler.

Almanya’nın Frankfurt kentinde “Sosyal Araştırmalar Enstitüsü” adı altında kurulan ancak gerçekte sosyal yaşam deneyleri, ideolojik akımlar ve ekonomik modeller üretmek üzere tasarlanmış meşhur Frankfurt Okulu’nda komünizmi üretenlerle; insanlığı sömürmek için “Soğuk Savaş” palavrasıyla kapitalizmi zirveye çıkaranlar aynı stratejik aklın sahipleriydi. Mesela Yahudi kökenli Felix Weil tarafından 1923 yılında kurulan ve Marksizm’i “bilimsel metoda” oturtan Frankfurt Okulu’nun finansörü, 20. yüzyılın başında dünyanın en büyük tahıl tüccarı olan Alman/Arjantinli işadamı Hermann Weil idi.

Dönemin en ünlü sosyolog, psikolog, psikiyatrist, ekonomist ve fizikçilerinin çalıştığı enstitü, 1933 yılında Hitler tarafından kapatılmasına rağmen, önce Cenevre’ye, 1935 yılında ise Amerika Birleşik Devletleri’nde kapitalizmin beyni

olan New York'a taşındı. Dahası, Columbia Üniversitesi'nde koruma altına alınan bu topluluk, komünizmin ideolojik altyapısını oluşturmaya burada da devam etti. Çok daha ilginç olanı ise, sözde "bilimsel" çalışmalara imza atan bu grubun, "mesih" beklentisi düşüncesinin en sadık savunucuları olmasıydı.

Şeytani fikir laboratuvarlarında ürettikleri ideolojilerle dünya insanları birbirleriyle sağ-sol, komünist-faşist diye kavga ettirilirken; beynelmilel sermaye seçkinleri, kurdukları küresel şirket ve finans tekelleriyle de hiçbir ideoloji ve sınır tanımadan ülkeleri savaşız işgal ettiler. Savaşları servetlerini çoğaltmanın vazgeçilmez yöntemi olarak gören bu küresel seçkinler grubu, İkinci Dünya Savaşı'ndan sonra egemenlik ve nüfuz alanlarını genişletmek için komünizm ve liberalizmi aynı anda yükselttiler. Sahip oldukları dev bütçeli şirketler nedeniyle savaş dönemlerinde kazanan hep onlar oldu. Zira kontrollerindeki ekonomik işgal aygıtları olan küresel şirketlerin faaliyet alanlarını genellikle petrol, silah, kimya, ulaşım, telekomünikasyon, motor ve diğer mekanik yapımlar ile bankacılık sektörü oluşturuyordu. Bunlar ise savaş öncesi ve sonrasında en çok gereksinim duyulan sektörlerdi.

İki dünya savaşı sonrasında ise özellikle finans kuruluşları, kredi merkezleri, silah sanayi ve uluslararası kurumlar konusunda köklü değişimler oldu. İnsanlığı kendi çıkar-dıkları savaşlarla korkutup, kurmuş oldukları beynelmilel düzenin kölesi ve küresel şirketler imparatorluğunun robot tüketicileri hâline getirdiler. "Özelleştirme" ve "Hisse" manipülasyonlarıyla ulus devletlerin milli şirketleri ve ekonomik varlıkları işgal edildi. Diğer yandan "rezerv para" sistemiyle de egemenlerin servetine servet katıldı. Bunun sonucunda getirilen döviz sistemi, ülkeleri hizaya getirmek için bir operasyon aracına dönüştürüldü.

"Küreselleşme" adı altında tek taraflı sömürüye dayalı ekonomik modellerle güçlenen çokuluslu şirketler, kendi ülkelerinin refahlarını artırırken, sömürdükleri ülkelerin in-

sanlarını adeta köleleştirdiler. Kara para ve sömürgeciliğe dayalı gayrimeşru yöntemle büyüyen bu küresel şirketler imparatorluğu, doğal olarak sahiplerini küresel zenginlik piramidinin en tepesine yerleştirdiler. Gittikçe güçlenen ve ülkelerin sınırlarını zorlayan bu dev tekelci tröstler; faaliyette buldukları ülkelerin milli çıkarlarını hiçe saymış, kültürel değerlerini yozlaştırmış ve hükümetler üstü diktatoryal bir yapı hâline gelmişlerdir.

Küresel finans sistemi ve ekonomik sömürünün mimarlarından Mayer Amschel Rothschild, “Ülkelerin ekonomilerini bana verin, kanunlarını kim yaparsa yapsın” derken aslında küresel hâkimiyet teorisinin ilkelerini belirliyordu. Nitekim bu teoriyi öncelikle ülkelerin merkez bankalarını ele geçirerek uygulamaya koydular. Sonuçta ülkeler, sermayenin küreselleşmesine mani olamadıkları gibi, savaşız işgale de mani olamadılar. Yönetim merkezleri genellikle Wall Street ve Londra’da olan küresel sermaye oligarklarına ait çokuluslu şirketler imparatorluğu; satınalma, şirket evliliği ve özelleştirme yoluyla girdiği ülkelere hiçbir aidiyet duygusuyla bağlanmadıkları için ulus devletlerin üniter yapısı, ekonomik ve siyasi bağımsızlığına adeta dinamit koydular.

Nitekim kendilerini dünyanın gerçek hâkimleri olarak görmeye başlayan çokuluslu şirketler ve finans tekelleri; parayla elde ettikleri bu devasa güç sayesinde faaliyette buldukları ülkeleri kendi sınırları içerisinde politika uygulayamaz hâle getirdiler. Küreselleşme sonucunda çokuluslu şirketler diktatoryasının ekonomik ve siyasi tezgahına düşürülen bu milli devletler; ulusal yatırımlarını, kredilerini, dış politikalarını ve kendi toplumlarını sevk ve idare edemeyecek kadar güçsüzleştiler.

Bugün bir avuç küresel ailenin serveti, dünya nüfusunun yarısının servetinden daha fazladır. Bu, organize bir yapılanma için korkunç bir güçtür. İngiliz yardım kuruluşu Oxfam’ın 2019 tarihli raporuna göre, dünyanın en zengin %1’lik kesiminin serveti, geri kalan %99’luk kesimin servetinin toplamına eşittir. Üstelik bu makas her geçen gün daha

da açılmaktadır. Bu korkunç finans gücünü elinde bulunduran küresel sermaye oligarkları, dünya çapında kurmuş oldukları sivil toplum örgütleri, düşünce kuruluşları ve medya ağı sayesinde, çıkarlarına dokunan, kendi kültür kodlarına dönmek isteyen ve milli imkânlarını harekete geçiren tüm ülke yöneticilerini hedef olarak görmektedirler.

Birçok ülkenin milli bütçesinden daha fazla paraya sahip olan sermaye baronları, ellerindeki finans gücünü, eğitim kurumlarını, medya ağını ve lobi faaliyetlerini kullanarak toplumun fikir ve düşüncelerini, yaşam tarzlarını ve en önemlisi de meşru iktidarlarını çeşitli örtülü operasyonlar yoluyla değiştirebilmektedirler.

Küresel yönetim piramidinin tepesinde bulunan bu seçkinler grubu, paravan olarak kullandıkları dev bütçeli küresel vakıflar, kredi derecelendirme kuruluşları ve sivil toplum örgütleri yoluyla devlet yöneticilerini, ülke bürokrasisini ve aydınları rahatlıkla etkileyerek kendi yörüngelerine sokabilmektedirler. Bu küresel oligarşi, kurmuş oldukları beynelmilel düşünce kuruluşlarında üretilen stratejik aklı uzun vadeli plan hâline getirerek, devlet ya da devletlere dayatıp uygulamaya koydurtmaktadır.

Aynı zamanda kan bağı, oligarşi içi evlilik ve sermaye ortaklığı yoluyla birer aile topluluğu hâline gelen bu finans baronları, İkinci Dünya Savaşı'ndan sonra kurulan tüm küresel kurum ve kuruluşları da kontrolleri altına almışlardır. Mesele Bilderberg toplantıları bir "sivil toplum örgütü" faaliyeti olmasına rağmen, bu toplantılara NATO genel sekreterleri eksiksiz olarak katılmakta, gelecekteki NATO genel sekreterleri bu toplantılarda belirlenmektedir. Dahası, bir "sivil toplum örgütü" faaliyeti olan bu organizasyonun güvenlik tedbirleri, toplantının yapıldığı ülkelerin askerleriyle değil, NATO askerleriyle sağlanmaktadır. Yine Birleşmiş Milletler, Dünya Bankası ve IMF gibi kuruluşlar üzerinde büyük bir güce sahiptirler.

Dünyayı tek bir merkezden yönetmek isteyen bu küresel sermaye oligarkları, çıkarlarına dokunan, "küresel norm-

lara” cephe alan ve milli imkânlarını harekete geçiren ülke yöneticilerini hedef olarak görmektedirler. Dolayısıyla ellerindeki küresel finans aygıtları ve medya gücünü kullanarak, istediklerini yapmayan ya da “yoldan çıkan” devlet adamlarını iktidardan düşürebilmektedirler.

Küresel bir “çete” görünümü veren bu güç, sınırlı sayıdaki sermaye oligarkından oluşan devletler üstü küresel bir ezoterik yapılanmadır. Sözkonusu beynelmilel finans ve yönetim piramidinin tepesinde Rockefeller ve Rothschild aileleri vardır. David Rockefeller, 1991 yılında Almanya’nın Baden-Baden şehrinde yapılan Bilderberg toplantısında bu yapıyı tarif ederken aynen şöyle demiştir: “Washington Post, The New York Times, Time Dergisi ve diğer büyük yayınlara şükran borçluyuz. Senelerdir toplantılarımıza iştirak etmelerine rağmen ketumiyet sözünü tuttular. Eğer toplantılarda konuştuklarımız kamuoyunun bilgisine sunulsaydı, bizlerin dünya için bir plan geliştirmesi imkânsız olurdu. Fakat dünya artık çok daha girift ve dünya hükümetine doğru gitmek için çok daha hazır. Entelektüel elit ve dünya bankerlerinden oluşan uluslar üstü bir yapı, geçen yüzyıllarda uygulanan kendi ulusal geleceğini tayin etmeden kesinlikle daha iyidir.”

David Rockefeller’in “dünya bankerlerinden oluşan uluslar üstü bir yapı” olarak tarif ettiği güç, oldukça az sayıdaki seçkin kişiden oluşmaktadır. Üstelik çoğunluğu da belli bir ırka mensup olan bu gizli/küresel ezoterik seçkinler grubu; siyaset, sanayi, ekonomi, ticaret, banka/sermaye, silah, medya vb. unsurlar başta olmak üzere, hayatın her alanında güçlü ve gizli bir örgütlenme sağlamışlardır. Dolayısıyla dünyadaki siyasi ve ekonomik krizlerin, savaşların, ihtilallerin, siyasi cinayetlerin, hükümet düşürmelerin meydana gelmesinde bu küresel oligarşinin doğrudan parmağı vardır. Sözkonusu bu küresel oligarşinin aile bireyleri, küresel siyaseti belirlemek için ihtiyaç duydukları stratejik aklı da kendi kurdukları dev bütçeli düşünce kuruluşlarında üretmektedirler.

“Think Tank” denen bu algı merkezlerinde üretilen fikirler, raporlaştırılıp stratejik plan hâline getirildikten sonra uy-

gulanması için ilgili devlet yöneticilerine ulaştırılmaktadır. Küresel oligarşinin strateji ve siyaset üretmekle görevli kuruluşları ise; B'nai B'rith, The Pilgrims Society, The Tavistock Institute, Chatham House, Bilderberg Group, Council on Foreign Relations (CFR) ve Trilateral Commission gibi dev bütçeli açık/gizli/yarı gizli ezoterik sivil örgütlenmelerdir.

Bu seçkinler grubunun temel felsefesi “menfaat” birliğine dayandığı için, yapılanmanın dini sınırları ve dinin sınırladığı ilkeleri yoktur. Kendi ürettikleri/uydurdukları beşeri bir din anlayışına sahip olmakla birlikte, küresel eylemlerinin dayandırıldığı temel dini referansları Evanjelizmdir. Yahudi kabalizmi ve Protestan mitolojisinin karışımı olan Evanjelizm, çekirdek kadrolarını Yahudi ve Hıristiyanların oluşturduğu bu küresel oligarşinin sürekliliğini sağlayan ve bir arada tutan en önemli kutsal bağıdır. Zira bu anlayış, eninde sonunda “iyilerle kötüler” arasında nihai bir savaşın çıkacağı inancı üzerine kurulduğu için, bu amaç uğruna bir araya gelmiş olan seçkinler grubunu uzun süreli motive etmektedir.

Bu yüzdendir ki küresel stratejik aklın en büyük özelliği sürekliliğidir. Zaman değişir, kişiler değişir, yöntemler değişir ama bu oligarşik aileye mensup baronların kendi benimsedikleri ideolojiyi, yaşam tarzını ve istedikleri dünya düzenini başka ülkelere dayatmak için giriştikleri küresel toplum mühendisliği asla değişmez. Elbette tüm küresel gelişmeleri sosyal olgu, jeopolitik ve sosyolojik gerçekleri bir kenara bırakarak sadece bir seçkinler grubuyla açıklamak derdinde değiliz. Ancak her ayağı taşa takıldığında bunu küresel bir “gizli” güce bağlayanların karşısında olduğumuz gibi, her küresel olayın sanki kendi doğal mecrasında ve hiçbir etkiye maruz kalmadan gerçekleştiğini savunanlara da karşıyız. Zira kolay çözemediğimiz olaylara “komplo teorisi” deyip işin içinden çıkmak bir kolaycılık olduğu gibi, bazen de aslında komployu tertipleyenleri gizleme çabasıdır.

Biz bu kitapta küresel oligarşinin varlığını ve kıyamet planlarını yazarken mümkün olduğu kadar belgelere dayandırdık. Konu belgeleri sayfalar içerisindeki dipnotlarda

verilmiştir. Bu belgeleri dipnotlardan takip ederek kitabın arka sayfasındaki “belgeler” bölümünde inceleyebilirsiniz. Konuyla ilgili elde ettiğimiz belgeler, elinizdeki kitapta yer alan belgelerin kat kat fazlasıdır. Ancak elbette tüm belgeleri kitaba yerleştirmek ve her satırı belgelendirmek de mümkün değil. Belgenin olmadığı olay ve eylemleri anlatırken mümkün olduğu kadar örneklendirdik ve asıl yargıyı siz değerli okuyucularımıza bıraktık.

Sizlere keyifli okumalar dilerken, bu kitabı, her türlü fedakârlığı göstererek beni okutan ve bugünlere getiren rahmetli annem Fatma AKAN ile rahmetli babam Haris AKAN’a ithaf ediyorum.

MURAT AKAN

İstanbul, 20.01.2020

I. BÖLÜM

**KÜRESEL OLİGARŞI
VE PARANIN EFENDİLERİ**

Küreselizmin Mimarları

Hiç şüphesiz, bugünkü küresel hegemonik düzeni anlayabilmek için önce günümüz Amerika Birleşik Devletleri'ni, kuruluş felsefesini ve onu kendi çıkarları için kullanan hükümet dışı ezoterik örgütlenmeleri iyi tanımak gerekiyor. Zira her ne kadar Birinci Dünya Savaşı öncesinde dünyaya hükmeden küresel stratejik akıl İngiliz mahreçli olsa da, kabul etmek gerekir ki İngilizler bu derin aklı resmiyette kurumsallaştıramadı. Dolayısıyla küresel finans elitlerinin inşa ettikleri bugünkü hegemonik düzen, Amerikan ağırlıklı açık, gizli ve yarı gizli bir örgütlenmenin eseridir. Avrupa Birliği, Birleşmiş Milletler, NATO, Dünya Bankası, IMF ve FAO gibi küresel düzenin tüm kurumsal yapıları, Amerika Birleşik Devletleri'ne hükmeden oligarşik aklın himayesinde kuruldu.

Elbette mevcut küresel düzenin kuruluşundaki İngiliz derin aklının katkıları asla inkâr edilemez. Zira oligarşi egemenliği altında küresel bir hegemonik düzenin kurulma fikri öncelikle İngiltere'de neşv ü nemâ bulmuştur. Ancak Birinci Dünya Savaşı'na kadar İngiltere'nin öncülük ettiği hegemonik küresel akıl, savaşın sonuçlanmasıyla birlikte ABD'de zuhur etmiş, İkinci Dünya Savaşı'nda Japonya'ya atılan iki atom bombasıyla da tamamen el değiştirmiştir. Çünkü küreselciler, iki dünya savaşı sonrasında beynelmilel hâkimiyet teorisini "Yeni Dünya" dedikleri ABD üzerinden gerçekleştirmeye karar vermişlerdi. Bu yeni düzen aklı, ABD'yi kuran masonik, Anglo-Sakson protestan ve Siyonist ortak akıydı.

Hemen belirtmeliyiz ki Amerika Birleşik Devletleri, bir vatan toprağı üzerinde kader birliğı etmiş köklü bir millet tarafından köklü devlet gelenekleri üzerine inşa edilmiş kadim bir devlet değildir. Zira ABD; sömürgecilik ruhuyla adaya taşınan İngiliz beyaz ırkının ve daha sonra Avrupa'dan gelen beyaz göçmenlerden teşekkül etmiş melez bir halkın ezoterik örgütlerce devletleştirilmesi idi.

Dolayısıyla Amerika Birleşik Devletleri'ne, tarihi geçmişe sahip bir halk yığınının kurmuş olduğu doğal bir devlet olarak değil, oligarşik bir aile şirketi olarak bakmak hiç de yanlış olmasa gerek. ABD'nin eski başkanlarından Dwight David Eisenhower'ın deyişiyle Amerika, "askeri-endüstriyel bir kompleksten" ibarettir. Bu nedenle devlet, kuruluşundan itibaren halk tarafından seçilen başkanlar eliyle değil; ezoterik örgütler ya da yarı gizli sivil toplum kuruluşlarına üye oligarşik bir seçkinler grubu tarafından yönetilmiştir/ yönetilmektedir.

Bu durumun farkında olan ABD hükümetleri; uluslararası ilişkilerde geleneksel bir 'devlet aklı' kullanarak ülke menfaatlerini ön planda tutmak yerine, devlete hâkim olan oligarşik seçkinler grubunun çıkarlarını gözettiğı için küresel jandarmalık rolünü üstlenmek zorunda kalmışlardır. Bunu en net ifade eden ABD eski Deniz Piyade Subayı General Smedley Darlington Butler olmuştu. 39 yılını Amerikan ordusunda geçirmiş ve "efsane general" olarak ün yapmış Butler, isyan bayrağı çekip ordudan ayrıldığında şöyle diyordu: "Savaş büyük ölçüde parayla ilgili bir konudur. Bankacılar, yabancı ülkelere borç verir, ödeyemediklerinde Birleşik Devletler Başkanı tahsilat için askerlerini o ülkeye gönderir"¹

Üstelik bu konuda açıklama yapan sadece General Butler da değildi. ABD eski başkanlarından Franklin D. Roosevelt, daha sonraki sayfalarımızda adından sıkça söz edeceğimiz ABD derin aklının temsilcilerinden Albay Edward Mandell House'a yazdığı 23 Kasım 1933 tarihli mektubunda şöyle diyordu; "Konunun asıl gerçeğı, sizin ve benim de bildiği-

---

1- Smedley D. Butler, War is a Racket, Feral House, October 1, 1931, p.10.